

סלואדור נובו : הידיד הנעדר

נפוליאון כותב אלי :

„בית־הספר גדול מאד

אנו משפיעים מאד לקום

מדברים אנגלית בלבד,

אני שולח לך תצלום של הבנין“.

לא עוד נגנוב סופריות

מארונות, ולא נברח

אל הנהר, כמעט לטבוע.

ולפֿלֿח אבטיח־דמים.

עכשיו אני מוכן לבחינות־הששית :

אחר־כך, כפי המסתבר,

אלמד כל מה שצריכים.

אהיה רופא.

יהיו לי שאפות, זקן ומכנסיים ארוכות.

אך אם יהיה לי בן,

אראה שלעולם לא ילמדהו איש מאום.

רוצה אני שהוא יהיה עצל, שמח

כמו שלא אוכל אני להיות מפני הורי.

וכמו שלא יכלו הם להיות מפני סבי,

וכמו שלא יכלו להיות הללו מפני האלוהים.